

Malíř

Vezmi žlutou tužku,
namaluj mi hrušku
a pod hrušku talíř,
sláva, ty jsi malíř!

Západ slunce

Pojď k večeri, Haničko,
pojď už, nebo umřeš hlady,
podívej se, sluníčko
už zapadá za zahrady!

— Půjdu, ale nerada.
Jak bych mohla umřít hlady?
Když sluníčko zapadá,
celý svět je z čokolády.

V trávě

V trávě sedí Janička.
Kdyby byla lehoučká,
jistě by ji travička
unesla jak pavoučka.

Trávě však to nevadí,
ona už si poradí,
a když vstane Janička,
vstane i ta travička.

Co už umím

Nejdřív ležím,
potom sedím,
lezu po čtyřech,
pak se vodím,
sama chodím,
nech mě, mámo, nech:
až obejdu zahrádku,
vrátím se ti v pořádku.

Ráno

— Dobré jitro, kytičky.
— Dobré jitro, maličký.
Co máš dneska na práci?

— To, co ptáci zpěváci:
mámě budu jako kosi
zpívat celý den.

— My jí budem z ranní rosy
vonět do oken.

Čáp a žáby

*V rybníku si cape
bílý čáp
a zobákem klapě,
klapy, klap,
klapy, klap,
to je žab,
klapy, klap,
to je žab.*

*Ve vodě to žbluňká
žbluňky, žbluňky,
žabák vodu zunká,
kuňká, kuňky,
kuňky, kuňky,
jsou tu tůňky,
kuňky, kuňky,
samé tůňky.*

